

■ Hüseyn Pənahi

EŞQİN ƏBƏDİYYƏTİ

Gözlərinin alovuna inanma,
Toxunma,
O tərəfə yeri ki, küləklər onun ətrindən uzaqdırlar.
Rəngsiz diyara,
ətirsiz və sakit,
bəli,
qaç və ölümün əbədiyi arxasında gizlən,
əgər eşqin əbədiyini istəyirsənsə...

Nə zəhmətsiz qonaqlardır ölümlər,
nə əlləri ilə qabları batırırlar,
nə də sözləri ilə ürəkləri kirləndirmirlər,
bircə şama kifayətlənirlər
və bir azca da sükut
Mən və kəpənək.

Ayaqyalın kərvan ilə naməlum yerə gedirəm,
uşaqlıq ayaqlarımla
pərilərin ətri,
dağların kölgəsi,

özü ilə aparır rənglərin işığını...
Yeni ayaqqabı,
yeni çanta,
qorxulu və köhnə dünya
və itin acı ahı...
İllərdir sən arxanca qaçıram,
sarı kəpənək.
Və sən gündüzün bu budağından
gəcənin o biri budağına qaçırsan
və eləcə...

Gecə mənim gözlərimdədir,
gözlərimin qarasına bax!
Gündüz mənim gözlərimdədir,
gözlərimin ağına bax!
Gecə-gündüz mənim gözlərimdədir,
gözlərimə bax!
Gözlərimi yumsam əgər,
dünya qaranlığa batacaq!

Bir masa iş üçün
Bir yataq yuxu üçün
Bir yuxu can üçün
Bir can ölüm üçün
Bir ölüm xatirə üçün
Bir yad daş üçün
Budurmu həyat?

Ruhun onda məhbus olan
qəfəsin qapısını aç.
Qorxma içindəki heyvanın rəftarından
bir zaman sonra
öyrənəcəksən

necə vəhşi ruhunu ram edəsən.
Öyrənəcəksən necə ləzzət aparasan
bu qədər cünun və tənhalıqdan

Bir şeylər qalıb
bir şey, bir yerdə
ki, heç vaxt
heç bir şey,
yerini doldurmayacaq
nə qara saçlar,
nə ağ dişlər.

Qış çağında qarın yağması
bağda köhnə oturacağın beynindən
xatirələrini silibdir,
O şeirlərin xatirəsini ki,
bura qədər yazmamışam.
O nəğmələrin xatirəsini ki,
bura qədər oxumamışam.

Qonşuluğumuzdakı qoca kişinin
sadəcə unutmazlığı var idi.
Dünən boşuna hay-küy salmışdılar.
Onun sadəcə yadından çıxmışdı ki, yuxudan dursun!

Burda,
mənim dünyamda,
Qurdlar da depressiya tutulublar,
daha qoyunlarla işləri yoxdur,
çobanın tütəyini dinləyib ağlayırlar...

Tərcümə edən:
Ümid Nəccari